

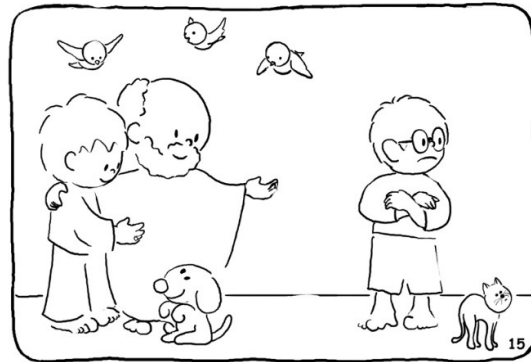
2016.

ÜZENET

1.

„SZÓLJ URAM, MERT HALLJA A TE SZOLGÁD!”

1Sám 3,10

A Katolikus Egyházban 2015. december 8-án, Szeplőtelen fogantatás ünnepén megkezdődött az Irgalmasság rendkívüli szentéve, ami 2016. november 20-án, Krisztus király ünnepén fejeződik be. Kéri a Szentatya, hogy ebben a szentévben ne csak Rómában, hanem minden helyi egyházban nyissák ki a szentévi kaput, ami ebben az évben úgy áll előttünk, mint az „Irgalmasság kapuja”.

A most kezdődő sajátos esztendő rendkívüli szentév lesz. Az első szentévet VIII. Bonifác pápa hirdette meg 1300-ban. Ez lesz a 31. szentév az egyház történetében. Az egyház hagyománya szerint rendes szentévet minden 25. vagy 50. évben tartunk. A legutolsó szentév 2000-ben volt. Ezt jubileumi Szentévnek is neveztük, mert a megváltó Jézus születésének kétezredik évfordulójára emlékeztünk.

Rendkívüli szentévet akkor szokott meghirdetni a pápa, ha úgy látja, hogy az a keresztény nép lelki megújulását elősegítené. Eddig csak két rendkívüli szentév volt, 1933-ban és 1983-ban, amikor Krisztus megváltó halálának évfordulóját ünnepeltük.

A szentév kezdetének látványos eseménye a római Szent Péter Bazilikában az Irgalmasság kapujának a megnyitása volt. A szentévi kapu, illetve annak megnyitása ősi bibliai képet idéz. Jézus, úgy áll előttünk a bibliában, mint a jó pásztor, aki egyúttal ajtónak mondta magát, amelyen a hozzátartozó juhok ki- s bejárnak (vö. Jn 10,1.9). Tehát csak akkor boldogulhatunk, csak akkor juthatunk el földi és az örök boldogságra, ha a hit és a keresztség által Jézus Krisztushoz kapcsoljuk az életünket. Azt is tudjuk, hogy Jézus Péterre bízta országa kapujának (a mennyei Jeruzsálemnek) kulcsát. Az egyház tehát jogosan használhatja ezt a képet: a szentévi kapu „Jahve kapuja”, hogy az igazak lépjenek be rajta (Zsolt 118,19). Ez a kapu tehát jelkép, a megtisztulásnak, a megtérésnek, életünk megváltoztatásának szimbóluma.

Ferenc pápa a szentévi kaput következetesen úgy emlegeti, mint az Irgalmasság kapuját, mert azt szeretné, hogy a Szentév által, az Irgalmasság kapuján való áthaladás által megerősödne bennünk az irgalmas Istenbe vetett hit. A pápa az Irgalmasság arca kezdetű bullájával hirdette meg a Szentévet, és ebből a dokumentumból tudjuk, hogy a rendkívüli szentév legfőbb célja, hogy a „mindennapjainkban éljük meg az irgalmasságot, mely az Atyától szüntelenül árad felénk (25.p.), és a Szentatya vágya az, hogy mindenkihez –

hívőkhöz és távolállókhoz is – jusson el az irgalmasság balzsama ” (5.p). Az Egyház napjainkban határozottan érzi a sürgetést, hogy hirdesse ezt az irgalmasságot, amely a Szentatya szavai szerint „az evangélium dobogó szíve”. A pápa szerint „ott, ahol az egyház jelen van, ott nyilvánvalóvá kell válnia az Atya irgalmasságának” és „bárhon, ahol keresztények élnek, mindenkinek az irgalmasság oázisára kell találnia”.

Nem véletlen, hogy a jubileumi év mottója a következő lesz: „Irgalmasok, mint az Atya”. A Lukács 6,36 alapján ez az esztendő majd állandóan arra biztat bennünket, hogy legyünk irgalmasok, mint Isten, a mi mennyei Atyánk.

Ferenc pápa azt akarta, hogy december 8-án kezdődjék a Szentév, mégpedig azért, mert ez a nap egybeesik a II. Vatikáni zsinat lezárásának 50. évfordulójával.

A Szentatya szerint ezzel a zsinattal új korszak kezdődött el az Egyház életében. Az egyház „kilépett egy új világba, hogy hirdesse az evangéliumot, ahogyan XXIII. János mondta: „az irgalmasság orvosságát használva, ahelyett, hogy a szigor fegyverét ragadta volna magához”.

Dolhai Lajos

Részlet az irgalmasság rendkívüli jubileumi szentévé meghirdető bullából

(Misericordie Vultus 1-3)

Jézus Krisztus az Atya irgalmasságának az arca. Úgy tűnik, ez a szó jól összefoglalja a keresztény hit misztériumát. Az Atya irgalmassága a názáreti Jézusban vált elevenné, láthatóvá, őbenne érte el csúcspontját.

Az Atya, „a végtelenül irgalmas Isten” (Ef 2,4), miután kinyilatkoztatta a nevét Mózesnek, mint „irgalmas és könyörülő Isten, hosszan tűrő, gazdag kegyelemben és hűségben” (Kiv 34,6), nem hagyott fel azzal, hogy a történelem során különféle módokon megismertesse a maga isteni természetét. „Amikor elérkezett az idők teljessége” (Gal 4,4), és üdvözítő terve szerint már minden el volt rendezve, elküldte Fiát, aki Szűz Máriától született, hogy véglegesen kinyilatkoztassa nekünk a szeretetét. Aki őt látja, az Atyát is látja (vö. Jn 14,9). A názáreti Jézus a szavaival, tetteivel és egész személyiségével kinyilatkoztatja Isten irgalmasságát.

Állandóan szemlélnünk kell az irgalmasság misztériumát. Ez számunkra az öröm, a derűs nyugalom és a béke forrása. Üdvösségünk feltétele. Irgalmasság: a szó, amely kinyilatkoztatja a Szentháromság misztériumát. Irgalmasság: a végső és legnagyobb tett, amellyel Isten elénk siet. Irgalmasság: az alapvető törvény, amely minden ember szívében ott lakik, aki őszintén tekint a testvérré, akivel az élet útján találkozik. Irgalmasság: az út, amely egyesíti Istent és az embert, mert kitarja a szívét arra a reményre, hogy bűneink korlátai ellenére mindenkor szeretnek bennünket.

Vannak pillanatok, amikor még sürgetőbb meghívást kapunk arra, hogy tekintetünket az irgalmasságra szegezzük, annak érdekében, hogy mi magunk is az Atya cselekvésének hatékony jeleivé váljunk. Ezért hirdetem meg az Irgalmasság Rendkívüli Jubileumát, mint alkalmas időt az Egyház számára, hogy erősebbé és hatékonyabbá tegye a hívők tanúságtételét.

Ima

Urunk Jézus Krisztus, Te, aki megtanítottál minket, hogy irgalmasak legyünk, mint az égi Atya, és azt mondtad nekünk, hogy aki téged lát, az Őt látja, mutasd meg nekünk arcodat, és mi üdvözülünk.

A te szerető tekinteted megszabadította Zakeust és Mátét a pénz rabszolgaságából; a házasságtörő asszonyt és Magdolnát attól, hogy boldogságukat csupán egy teremtményben keressék; sírva fakasztotta Pétert a tagadása után, és biztosította a mennyországot a bűnbánó latornak.

Tedd, hogy valamennyien magunkra vegyük szavaidat, melyeket a szamaritánus asszonynak mondtál: „Ha ismernéd Isten ajándékát!”

Te vagy a láthatatlan Atya látható arca, azé az Istené, aki mindenhatóságát elsősorban a megbocsátáson és az irgalmasságon keresztül mutatja meg: tedd, hogy az egyház a világban a Te látható arcod legyen, az ő Uráé, aki feltámadt a dicsőségben.

Te azt akartad, hogy papjaidat is gyöngeséggel ruházd föl, hogy igaz együttérzéssel viseltessenek azok iránt, akik tudatlanságban és tévedésben vannak: tedd, hogy bárki hozzájuk járul, úgy érezze, hogy Isten várja, szereti őt, és megbocsát neki.

Küldd el Lelkedet, és szentelj meg mindnyájunkat felkenése által, hogy az irgalmasság jubileuma az Úr kegyelmi éve legyen, és egyházad megújult lelkesedéssel vihesse el a szegényeknek az örömhírt, hirdesse a börtönök foglyainak és az elnyomottaknak a szabadságot, a vakoknak pedig adja vissza látásukat.

Mária, az Irgalmasság Anyja közbenjárására kérjük ezt Tőled, aki élsz és uralkodol az Atyával és a Szentlélekkel örökkön örökké. Ámen. (Ferenc pápa)

A szöveg nem az MKPK hivatalos fordítása.

„Egy embernek volt két fia. A fiatalabbik egyszer így szólt apjához: Apám, add ki nekem az örökség rám eső részét! Erre szétosztotta köztük vagyonát. Nem sokkal ezután a fiatalabbik összeszedte mindenét és elment egy távoli országba. Ott léha életet élve eltékozolta vagyonát. Amikor már mindenét elpazarolta, az országban nagy éhínség támadt, s nélkülözni kezdett. Erre elment és elszegődött egy ottani gazdához. Az kiküldte a tanyájára a sertéseket őrizni. Örült volna, ha éhségét azzal az eledellel csillapíthatta volna, amit a sertések ettek, de még abból sem adtak neki. Ekkor magába szállt: Apám házában a sok napszámos bővelkedik kenyérben – mondta –, én meg éhen halok itt. Útra kelek, hazamegyek apámhoz és megvallom: Apám, vétkeztem az ég ellen és teellened. Arra, hogy fiadnak nevezz, már nem vagyok méltó, csak béreseid közé fogadj be. Csakugyan útra kelt és visszatért apjához. Apja már messziről meglátta és megesejt rajta a szíve. Eléje sietett, a nyakába borult és megcsókolta.

Erre a fiú megszólalt: Apám, vétkeztem az ég ellen és teellened. Már nem vagyok méltó arra, hogy fiadnak nevezz. Az apa odaszólt a szolgálknak: Hozzátok hamar a legdrágább ruhát és adjátok rá. Az ujjára húzzatok gyűrűt, és a lábára sarut. Vezessétek elő a hizlalt borjút, és vágjátok le. Együnk és vigadjunk, hisz fiam halott volt és életre kelt, elveszett és megkerült. Erre vigadozni kezdtek. Az idősebbik fiú kint volt a mezőn. Amikor hazatérőben közeledett a házhoz, meghallotta a zeneszót és a táncot. Szólt az egyik szolgálknak és megkérdezte, mi történt. Megjött az öcséd, és apád levágta a hizlalt borjút, hogy egészségben előkerült – felelte. Erre ő megharagudott, és nem akart bemenni. Ezért az apja kijött és kérlelte. De ő szemére vetette apjának: Látod, én annyi éve szolgállok neked és egyszer sem szegtem meg parancsodat. És nekem még egy gödölyét sem adtál soha, hogy egyet mulathassak a

barátaimmal. Most meg, hogy ez a fiad megjött, aki vagyonodat rossz nőkre pazarolta, hizlalt borjút vágattál le neki. – Az mondta neki: Fiam, te mindig itt vagy velem, és mindenem a tied. S illett vigadnunk és örülnünk, mert ez az öcséd halott volt és életre kelt, elveszett és megkerült.”

Lk 15,11-32

Isten éltesse mindazokat, akik ebben a hónapban ünneplik név és születésnapjukat!

*Az **egyházadó** (egyházközségi hozzájárulás) a templomot segíti.*

Milyen jó volna, ha támogatnánk egyházközségünket!

*Számlaszámunk: **11718000-20382870** Csekken is fizethető!*

Csekk a templom bejáratánál található

Készüljünk a szentmisére

Vasárnapi olvasmányok

1. szombat: Szűz Mária Isten Anyja

Szám 6,22-27; Gal 4,4-7; Lk 2,16-21

3. vasárnap: Karácsony 2. vasárnap

Sir 24,1-2, 12-16; Ef 1,3-6,15-18; Jn 1,1-18

6. szerda: Vízkereszt

Iz 60,1-6; Ef 3,2-3a.5-6; Mt 2,1-12

10. vasárnap: Urunk megkeresztelkedése

Iz 42,1-4.6-7; ApCsel 10,34-38; Lk 3,15-16. 21-22

17. vasárnap: Évközi 2. vasárnap

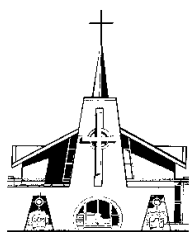
Iz 62,1-5; 1Kor 12,4-11; Jn 2,1-11

24. vasárnap: Évközi 3. vasárnap

Neh 8,2-4a. 5b. 8-10; 1Kor 1,12-30,17; Lk 1,1-4; 4,14-21

31. vasárnap: Évközi 4. vasárnap

Jer 1,4-5. 17-19; 1Kor 12,31-13,13; Lk 4,21-30

Árpád-házi Szent Margit Plébánia liturgikus lapja. 1182 Budapest Fogaras u. 16.

Telefonszám: 292-46-63; Faxeszám: 297-54-17; www.szentmargit.hu

A plébánia e-mail címei: ibenke@mail.interware.hu; fogaras4@t-online.hu

Bankszámlaszám: 11718000 – 20382870 (OTP Bp. XVIII.)

Felelős szerkesztő: Benke István c. apát, plébános